

Cu ocazia celebrării la 1 decembrie 2018 a 100 de ani de istorie modernă a României, Institutul Național de Statistică și-a propus ca până la ziua centenară a Marii Uniri să realizeze periodic un newsletter special dedicat câte unui mare economist/statistician român, care, prin aportul său la teoria și practica statistică, a avut o contribuție importantă la dezvoltarea statisticii românești.

Aparițiile vor fi anunțate din timp pe pagina de facebook și vor putea fi consultate pe site-ul Institutului Național de Statistică (www.insse.ro) și al Suplimentului Revistei Române de Statistică (www.revistadestatistica.ro/supliment).

Virgil Madgearu

Sursă foto: www.historia.ro

1887-1940

decembrie 2017
Colectiv redacțional:

Andreea IORDAN
Tania CIMPOERU
Bogdan PĂTĂRLĂGEANU
Bogdan DRĂGHIA
comunicare@insse.ro

ISSN: 2537 - 3129

Virgil Madgearu s-a născut în anul 1887 la Galați într-o familie de negustori. În anul 1907 a absolvit Liceul Vasile Alecsandri din orașul natal, iar în același an a plecat în Germania, unde a urmat cursurile Universității din Leipzig. În anul 1911 a obținut titlul de doctor în științe economice cu nota maximă "summa cum laudae" cu lucrarea „Cu privire la dezvoltarea

industrială a României" (Zur industriellen Entwicklung Rumäniens). A continuat să studieze în Anglia la Londra, unde și-a desăvârșit studiile economice prin cercetări științifice și printr-o bogată activitate practică, și în plus și-a îmbunătățit cunoștințele de limbă engleză.

continuare în pagina 2

Virgil Madgearu - viața și activitatea științifică

urmare din pagina 1

La întoarcerea în țară în anul 1912 s-a remarcat printr-o intensă activitate publicistică, ca redactor șef al unor reviste economice, prin conferințe de specialitate și a fost preocupat mai ales de probleme de politică socială. Din anul 1914 și-a îndreptat atenția către problemele țărănești, publicând studii de specialitate privind cooperarea agricolă și participând la diverse reuniuni pe aceste teme.

Profesor universitar la 29 de ani

În anul 1916, la vârsta de 29 de ani, Virgil Madgearu a obținut prin concurs postul de profesor universitar la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București, catedra "Studiul întreprinderilor și transporturilor". Ulterior a preluat catedra de "Economie națională", iar din anul 1935 catedra de "Economie politică", fiind unul dintre cei mai străluciți dascăli, adevărat creator de școală economică românească.

În perioada 1916-1940 a fost profesor la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale.

În această calitate de profesor universitar, a debutat în anul 1916 cu două cursuri: „Studiul practic al întreprinderilor comerciale și industriale” și „Studiul transporturilor în economia socială”, reprezentând primele cursuri de management redactate în învățământul superior din România și Europa de Sud Est.

A elaborat cursurile: „Economie industrială”(1927), revizuit în 1940, „Introducere în științele economice” (1932), „Economie politică”(1939), „Economie agrară”, ediția a doua revizuită și adăugată (1940), „Economie politică” (1939) – publicat în anul 1944, etc.

Vastă activitate publicistică

Virgil Madgearu a fost unul dintre cei mai de seamă economiști și ctitori ai învățământului economic cu o activitate amplă și complexă.

A lăsat posterității peste 45 de cărți științifice și circa 15 cursuri universitare.

Alături de munca de la catedră, Virgil Madgearu a avut și o rodnică activitate publicistică, fiind autorul unei vaste opere științifice, cele mai importante lucrări fiind: "Agrarianism, capitalism, imperialism"(1936) și "Evoluția economiei românești" (1940), concretizată în peste 40 de lucrări (multe în limbi străine), precum și sute de studii și articole publicate în presa de specialitate.

Lucrările sale, articolele, studiile publicate sunt consacrate în principal, problemelor sociale românești: „În chestiunea meseriașilor”, (1911) „Bursele muncii în Anglia” (1911), „Bresle vechi și bresle noi” (1912), „Organizarea serviciului medical și de control la Ortskrankenkasse din Munchen” (1912), „Industria la domiciliu și asigurările sociale” (1914), „Cercetări despre industria la domiciliu” (1914), „Structura și tendințe-

continuare în pagina 3

La 29 de ani, Virgil Madgearu devenea profesor universitar la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București, în prezent Academia de Studii Economice

urmare din pagina 2

le băncilor populare din România" (1914), „Ocrotirea muncitorilor în România" (1915), „Politica socială și războiul" (1915), „Deux rapports sur les assurances sociales en Roumanie" (1915).

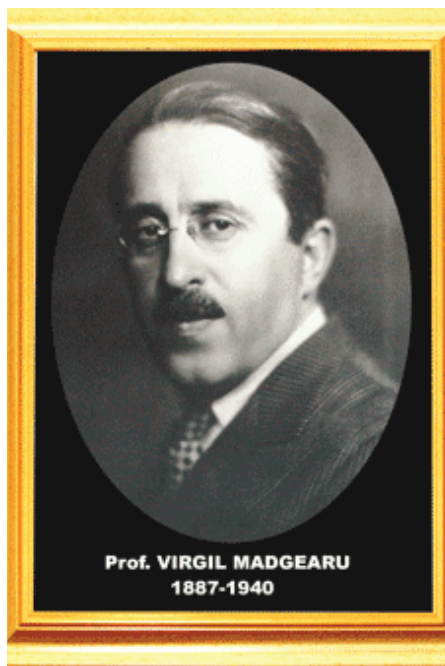
De asemenea a participat la multe colocvii și conferințe peste hotare, fiind între cele două războaie mondiale cel mai cunoscut economist român pe plan internațional. A inițiat sau a colaborat la înființarea unor asociații și instituții profilate pe probleme economice, dintre care amintim: „Institutul Social Român" și „Institutul românesc pentru studiul conjuncturii economice".

Între anii 1928-1933 a deținut succesiv mai multe funcții de ministru. A condus ministerele: de Industrie (1918), Industrie și comerț (1928-1930; 1932), Finanțe (1929-1933), Agriculturii și domeniilor (1930-1931).

Virgil Madgearu, în calitate de coautor al doctrinei „statului țărănesc" și într-o bună măsură al doctrinei cooperatiste românești, este considerat cel mai important teoretician al agrarianismului democratic, alături de Ion Mihalache, C-tin Stere, Gh. Zane din țările Europei de Est, și în același timp unul dintre cei mai prestigioși analiști ai economiei noastre naționale.

Membru al Societății Române de Statistică

Virgil Madgearu a aderat la Societatea Română de Statistică, având o contribuție importantă la dezvoltarea științelor economice, considerând că pentru cercetarea procesului de evoluție a economiei românești trebuie folosite metode statistice, cercetări conjuncturale și monografice. A elaborat și publicat lucrări și studii numeroase cu privire la evoluția economiei

românești, criza economiei mondiale, politica financiară și comerțul exterior, problemele agrare, ale băncilor etc.

A fost fondator și președinte al „Ligii Agrare”(1920) și președinte al Organizației „Sindicatul Liber”.

În anul 1918 a înființat la Iași împreună cu Ion Răducanu revista „Independența economică”.

După Primul Război Mondial a fondat împreună cu un număr de intelectuali de marcă, printre care Dimitrie Gusti și Vasile Pârvan, Asociația pentru Studiul și Reformă Socială (devenit ulterior Institutul Social - Român), fiind secretar general și președinte al Secției de Politică Socială.

La inițiativa sa au fost înființate noi catedre și seminarii. A organizat Școala Superioară de Tehnică și Practică Comercială. În anul 1935 s-a înființat prin grija sa Institutul Românesc pentru Studiul Conjuncturii Economice.

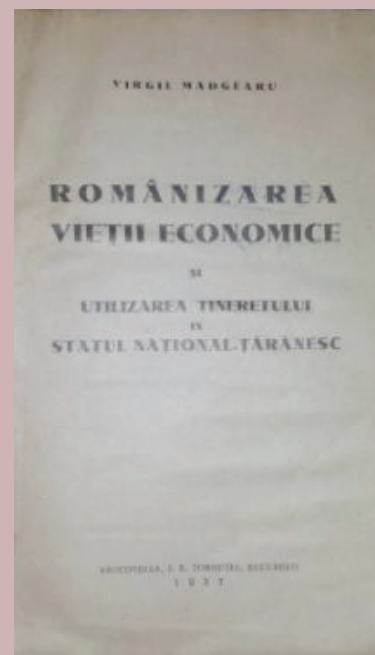
A fost ales post-mortem membru al Academiei Române (13 noiembrie 1990).

OPERA LUI VIRGIL MADGEARU

Principalele publicații ale lui Virgil Madgearu: „Industria la domiciliu și asigurările sociale" (1913), „Structura și tendințele băncilor populare în România" (1914), „Politica socială și războiul" (1915), „Organizarea comerțului exterior în epoca de tranziție" (1919), „Reforma cooperatizării" (1925), „Revoluția agrară și evoluția clasei țărănești" (1923), „Orientarea agriculturii românești" (1931), „Pentru păstrarea avuției statului" (1934), „Realitatea finanțelor publice românești" (1937).

„Evoluția economiei românești după războiul mondial" (1940) reprezintă cel mai important studiu economic privind starea economiei din perioada interbelică elaborat pe baza unui vast documentar statistic.

Virgil Madgearu a elaborat aproximativ 145 referate științifice și peste 30 de discursuri prezentate cu precădere în cadrul parlamentului.

Aprecieri asupra activității lui Virgil Madgearu

Sursă foto: www.economistul.ro

Charles Rist

„Madgearu era un om de adevărată valoare, și competența sa putea să fie invidiată de mulți miniștri de finanțe din alte țări”. („Memoires” în Revue d’Economie Politique, Paris, nr.65/1955, p.1016.

Charles Rist - reputat economist, atașat BNR după 1929, unul dintre marii contribuabili la planul de redresare economică și monetară a României)

G. Zane

Personalitate complexă și multilaterală, Virgil Madgearu este considerat „economistul român cel mai reprezentativ al perioadei interbelice” (Studii, Editura Eminescu, București, 1980, p. 513.

G. Zane - economist român, istoric al gândirii economice românești, membru titular al Academiei Române).

Vasile Malinschi

Spirit viu și pătrunzător, dotat „cu o putere de muncă puțin obișnuită, el a cuprins în sfera preocupărilor tot ceea ce putea să-i înlesnească analiza și interpretarea celor mai variate probleme economice, financiare, monetare, vamale, sociologice. În același timp, economistul era dublat de un ingenios statistician. Opera sa impresionează și astăzi prin varietatea ei tematică și prin amplitudinea cercetărilor”

(Profesorul Virgil Madgearu (1887-1940), Editura Academiei, București, 1975, p. 10.)

V. Malinschi – unul dintre cei mai credincioși discipoli ai lui Madgearu – susține că marele nostru economist a fost „singurul student român dintre cei ce au făcut studiile în Germania în această perioadă care a obținut nota maximă ce se putea lua în învățământul superior german, **summa cum laude**”.

N. Iorga

Erudiția și competența sa economică, nu doar teoretică, ci și practică, îl particularizează în raport cu toți economiștii perioadei interbelice.

Eugen Demetrescu

„Profesorul Virgil Madgearu avea un prestigiu științific și moral de mari dimensiuni. Îl văd, ca acum, la catedră: învațat, stăpân, neșovăitor pe disciplina ideilor și a frazei, substanțial și convingător. Pretențios, nu suporta diletantismul, aprecia doar competența”. Tot Eugen Demetrescu vorbește despre profesiunea de credință

a profesorului Virgil Madgearu: “Arivismelor și improvizărilor din țara asta noi trebuie să le opunem pregătirea. Și ucenicia abia dacă se poate face până la 30 ani”.

Eugen Demetrescu - dr. economist, profesor în științe economice și financiare

Alexandru Zamfir

„Era un om de adevărată valoare și competența sa ar putea fi invidiată de mulți miniștri de finanțe din alte țări.”

“Personalitatea profesorului Virgil N. Madgearu se caracterizează prin aceea că, pe măsură ce trece timpul

de la dispariția sa, numele său se afirmă din ce în ce mai remarcabilă în toate domeniile în care activa, întărind susținerea lui Plutarca că timpul șterge tot ceea ce a fost slab dar întărește ceea ce a fost puternic.” Alexandru Zamfir - prof. univ. dr., Academia de Studii Economice